

gørelse vil forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dettes § 28.

Forældelsesfristen vil ifølge § 2, stk. 1, i forslaget til ny forældelseslov skulle regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt. Det vil i forhold til krav på godtgørelse efter § 8, stk. 1 og 2, i lov om arbejdstageres opfindelser indebære, at forældelsesfristen som hidtil vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor arbejdstageren har modtaget arbejdsgiverens tilkendegivelse af, at denne ønsker at erhverve opfindelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 44 (søloven)

Det vil følge af § 28 i det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov, at der efter afbrydelse af forældelsesfrister fastsat i en anden lov, herunder fristerne i sølovens § 501, stk. 1, vil løbe en ny forældelsesfrist bestemt efter den nye forældelseslovs regler, såfremt andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 3. pkt. i § 501, stk. 5, hvorved det bestemmes, at længden af forældelsesfristen, der løber efter afbrydelsen af forældelsen af fordringer omfattet af sølovens § 501, bestemmes efter § 501, stk. 1, og ikke efter de almindelige forældelsesregler.

Det foreslås dog, at hvis der i forbindelse med afbrydelsen af forældelsen, skabes et særligt retsgrundlag, eksempelvis i form af en dom, fastlægges længden af forældelsesfristen, der løber efter afbrydelsen, efter § 5, stk. 1, i forslaget til ny forældelseslov.

Spørgsmålet om, hvorledes afbrydelse kan ske, behandles i sølovens § 501, stk. 3, der bestemmer, at forældelse afbrydes ved foretagelse af retsskridt eller ved anmeldelse til en dispachør, såfremt det tilkommer en dispachør at træffe afgørelse om fordringen.

Spørgsmål om suspension, beregning af forældelsesfristens længde mv. vil blive afgjort efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dog sølovens § 501, stk. 5, 2. pkt., hvorved det bestemmes, at fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, 4 og 5, senest skal være forældet tre år efter den dag, da udskibningen fandt sted eller skulle have fundet sted. Endvidere vil reglerne om foreløbig afbrydelse, jf. kapitel 6 i det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov, også finde anvendelse på krav omfattet af sølovens § 501, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 45 (konkurrenceloven)

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* præciserer, at forældelse af erstatningskrav som følge af konkurrencelovsovertrædelser forældes efter forældelseslovens regler.

Forslagets *stk. 2*, indebærer, at forældelseslovens § 21, stk. 2, vil finde anvendelse, når Konkurrencerådet træffer en afgørelse, der er afgørende for en fordrings eksistens eller størrelse. Afgørelsen skal angå skyldner, og fordringshaver skal have indgivet en klage, der indgår i behandlingen af sagen.

Forslaget til § 21, stk. 2, i den nye forældelseslov indebærer, at indbringelse for administrativ myndighed af en sag om en fordrings eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, skal have foreløbig afbrydelsesvirkning, således at indbringelsen skal følges op inden 1 år efter myndighedens afgørelse, medmindre den almindelige frist først udløber på et senere tidspunkt. Det forudsættes herved, at fordringshaver er part i sagen.

På det konkurrenceretlige område er partsbegrebet meget snævert. En fordringshaver, der har indgivet en klage til Konkurrencerådet, vil derfor som altovervejende hovedregel ikke være part i rådsagen. Parten vil alene være den virksomhed, der er klaget over, og som Konkurrencerådets afgørelse retter sig mod. Tilsvarende vil være gældende i en sag for Konkurrenceankenævnet, hvor parterne normalt vil være Konkurrencerådet og den virksomhed, som Konkurrenceankenævnets afgørelse retter sig mod.

Det vil herefter være en betingelse, at der i sagens behandling indgår en klage, som fordringshaveren har indgivet til Konkurrencerådet, men ikke, at fordringshaveren selv er part i sagen. På dette punkt fraviges den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

At fordringshaverens klage skal indgå i sagens behandling indebærer, at klagen skal være indgivet til myndigheden, forinden høringsudkast til afgørelse er udsendt til den virksomhed, der er klaget over, jf. konkurrencelovens § 15 a, stk. 2. Det er datoen for afsendelsen af det første høringsudkast efter konkurrencelovens § 15 a, stk. 2, der er afgørende. Efterfølgende klager, herunder tillige klager modtaget før udsendelse af evt. yderligere høringsudkast efter konkurrencelovens § 15 a, stk. 2, vil ikke være omfattet. Det vil af afgørelsen fremgå, hvilke klager sagen behandles på baggrund af.

Klagen skal efter de almindelige betingelser i forslaget til forældelseslovens § 21, stk. 2, være indgivet inden forældelsesfristens udløb.